

NUMARUL 989

ALBINA

ANUL 70
SERIA II
8 DECEMBRIE 1966
8 PAGINI
25 BANI

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

LA STARTUL UNEI PRESTIGIOASE COMPETIȚII

DUMITRU BORIGA
președintele Consiliului Așeză-
mintelor Culturale

Mișcarea artistică de amatori, parte integrantă a revoluției culturale din patria noastră, este prezentă în toate marile acțiuni inițiate și conduse de partid. În anii puterii populare, ea a căpătat o mare dezvoltare, spectacolele amatorilor fiind îndrăgite și apreciate de masele largi de oameni ai muncii din patria noastră. Formațiile artistice de amatori aduc o prețioasă contribuție la răspândirea culturii și artei în mase, la formarea și dezvoltarea gustului estetic al acestora.

Un loc de seamă în dezvoltarea mișcării artistice de amatori și a ridicării nivelului ei artistic, îl au concursurile ce se organizează periodic. Cele șapte

concursuri ale formațiilor muzical-coregrafice organizate după 23 August 1944 au contribuit la creșterea numerică și calitativă a mișcării artistice a amatorilor. Citeva cifre sint edificatoare :

La cel de-al VII-lea concurs, de pildă, au participat 29 000 formații care au prezentat 300 000 spectacole, vizionate de peste 80 000 000 spectatori. Această creștere cantitativă a fost însoțită și de una calitativă. De la un nivel artistic relativ scăzut al formațiilor prezente în primele concursuri, astăzi putem vorbi despre multe coruri, formații coregrafice sau brigăzi artistice care realizează spectacole pe măsura cerințelor și exigențelor celor ce muncesc.

Este interesant de subliniat și evoluția genurilor de artă, participante în concursuri : de la coruri și echipe de dansuri, care se întreceau, în principal, la primele concursuri, astăzi iau parte la întrecere, pe lângă acestea, brigăzi artistice, formații instrumentale, colective de operetă și de operă, for-

mații corale și instrumentale de cameră, ansambluri folclorice, grupuri vocale, formații de muzică ușoară, de dans modern etc. Aceste exemple vorbesc despre evoluția mișcării artistice de amatori, despre prezentarea unei game mai largi de spectacole, despre contribuția ei la culturalizarea maselor.

Repertoriul formațiilor de amatori se îmbogățește din ce în ce mai mult, cuprinzând cîntece de masă, prelucrări de folclor, lucrări ale compozitorilor clasici români și universali, librete coregrafice, dansuri populare și clasice, programe ale brigăzilor artistice. La întregirea repertoriului, o contribuție de seamă aduc compozitorii, scriitorii și poeții contemporani, care realizează lucrări valoroase în toate domeniile și pentru toate genurile artistice.

Ne aflăm acum la începutul celui de al VIII-lea concurs al formațiilor muzical-coregrafice

(Continuare în pag. a 2-a)

Horă în lut ❀ I. POPOVICI

LA STARIUL UNEI PRESTIGIOASE COMPETIȚII

(Urmare din pag. 1)

de amatori. Scopul acestei întreceri este de a dezvolta și permanentiza activitatea formațiilor prin sporirea numărului de spectacole și concerte, de a îmbogăți și înnoi repertoriul cu lucrări care să continue tradițiile progresiste ale culturii și artei românești și care să reflecte viața nouă a oamenilor muncii, să contribuie la îmbogățirea profilului spiritual al omului, la educarea socialistă a maselor și la mobilizarea lor pentru traducerea în viață a hotărârilor celui de al IX-lea Congres al Partidului nostru. În concurs, se va da o atenție deosebită ridicării nivelului de interpretare al formațiilor artistice de amatori.

Cel de al VIII-lea concurs închinat celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii, se desfășoară în perioada noiembrie 1966—decembrie 1967 și va constitui o nouă etapă în activitatea formațiilor artistice de amatori. La acest concurs, care se organizează de către Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunea Generală a Sindicatelor și U.C.E.C.O.M. participă formații muzical-coregrafice din căminele culturale și casele de cultură, ale cluburilor și caselor de cultură ale sindicatelor precum și ale cooperativelor meșteșugărești.

Prevederile regulamentului concursului al VIII-lea aduc și câteva lucruri noi, care vor stimula în continuare dezvoltarea mișcării artistice de amatori, participarea, ca formații aparte, a corurilor de cameră, ansamblurilor folclorice, a formațiilor de instrumente populare precum și a unor colective de operă, operetă, de estradă și de dans modern. De asemenea, se vor întrece separat unele genuri cu vechi tradiții la noi în țară cum sînt corurile

bărbătești și de femei, grupurile folclorice. Prevederile de mai sus vor duce neîndoios la largirea gamei de manifestări artistice, precum și la o mai largă arie de răspîndire în mase a artei populare și culte.

Aceste măsuri organizatorice vor fi însoțite de unele îmbunătățiri pe linia ridicării nivelului interpretativ al tuturor genurilor de spectacole prezentate în concurs. La acestea, își vor da concursul artiștii profesioniști, casele regionale ale creației populare, casele de cultură, toți instructorii formațiilor artistice de amatori, sprijiniți de inimoșii activiști culturali.

Spuneam la început că este vorba de o adevărată competiție, deoarece la fazele de mase între comune se va realiza întrecerea și acasă și în deplasare. Aceasta cu scopul de a prezenta cît mai multe spectacole și de a da posibilitatea să participe un număr tot mai mare de oameni ai muncii, iar juriile vor putea aprecia cît mai obiectiv, hotărînd promovarea echipelor la faza raională numai după ce s-a realizat întrecerea și pe scena căminului cultural propriu și în deplasare. Pe lângă acestea formațiile participante în concurs sînt obligate să prezinte un număr mai mare de spectacole între fazele de concurs. În felul acesta, jăranii cooperatori vor putea viziona în această iarnă un număr mai mare de programe artistice, vor putea face aprecieri asupra calității acestora, fiind, alături de juriu, un judecător obiectiv al spectacolelor ce se vor prezenta. Creșterea numărului de spectacole în concurs și în afara lui, îmbunătățirea conținutului acestora va atrage un număr mare de spectatori. entuziaști participanți la specta-

coalele amatorilor și frecvenți susținători ai echipelor din orașul, comuna și satul lor.

Concursul este dotat cu numeroase premii. Astfel, membrii formațiilor artistice, participanți la competiție, vor primi diplome și insigne, plachete, cupe, iar formațiile clasate pe primul loc pe țară titlul de laureat, premii în obiecte și în bani.

Fără îndoială că toate aceste premii vor constitui un stimulent pentru artiștii amatori, însă ele vor fi întrecute de dragostea și pasiunea cu care aceștia participă la activitatea formațiilor, de dăruirea cu care interpretează rolurile încredințate, conștiința fiind de menirea pe care o au de a contribui la ridicarea nivelului cultural-artistice al maselor, la educarea estetică a acestora.

Fiecare concurs, pe lângă dezvoltarea mișcării artistice de amatori, a prilejuit și descoperirea de noi talente și bogății din tezaurul nesecat al creației noastre populare.

Sînt convins că bătrînii satului, toți cei înzestrați cu harul cîntului, dansului și al cuvîntului, cunoscători și păstrători ai tradiției noastre folclorice, a comorilor artistice adunate de veacuri de harnicul nostru popor, vor fi alături de artiștii amatori, pentru transmiterea și valorificarea acestor neasemuite bogății.

Avem certitudinea că în perioada care urmează, sălile căminelor culturale, ale caselor de cultură vor deveni neîncăpătoare pentru numărul mare de spectatori participanți la toate fazele concursului și că aceștia vor răsplăti pe artiștii amatori cu aplauze bine meritare, lucru esențial pentru cei care, cu pasiune și dăruire, dedică o parte a timpului lor liber acestui scop mare.

Procesul
lui

MIHAI COMAN

Tînărul Mihai Coman, eroul principal din filmul românesc „La vîrsta dragostei”, se află în fața instanței. Este judecat pentru abaterile sale de la normele bune conduite, pentru infracțiunile săvîrșite.

Constantin Apetrei, directorul căminului cultural, dă, din partea juriului, cuvîntul acuzării:

„Tînărul Mihai Coman se face vinovat de faptul că fiind beat s-a urcat la volanul unei mașini și a provocat un grav accident de circulație. Student, Mihai Coman, împreună cu prietenii de seama lui se ținea mai mult de petreceri, de beții, în loc să-și consacre timpul învățaturii...”

Și în timp ce profesorul Mihai Poetelea acuză, cei peste 300 de spectatori, în majoritate tineri, revăd pe ecran faptele lui Mihai Coman: întors din închisoare este nepoliticos cu oamenii, se înhăitează din nou cu prietenii care au apucături urite, practică jocuri de noroc.

În aceste clipe, fiecare tînăr prezent în sală și-a dat mai bine seama de greșelile lui Mihai Coman și s-a gîndit și la propria lui comportare. Cîțiva tineri s-au regăsit chiar în unele secvențe și situații prin care a trecut cel acuzat. Aflăm că tinerii Vasile Marian și Gheorghe Ghioacă au avut și ei un proces pe motive oarecum asemănătoare: beție, scandal, bătăi. Frații Vlasie, Gheorghe și Vasile, Gheorghe Purice și Gheorghe Podan își pierd mult timp pe la bufet apoi în stare de beție provoacă deseori scandaluri în restaurant, la căminul cultural și chiar la sfatul popular.

Acuzarea se pronunță categoric: „Mihai Coman este vinovat. El n-a reușit să se încadreze în normele de conduită ale vieții noastre socialiste”.

Un tînăr aflat în primele rînduri ascultă cu atenție. E cooperatorul Petre Mutu din brigada a 5-a. După cît se pare e de o vîrstă cu Mihai Coman.

Petre Mutu e harnic, nimic de zis — ne spune Gheorghe Aruxandrei, vicepreședintele cooperativei agricole. În schimb, tare obraznic mai ales cu cei vîrstnici; căroră le răspunde urît, îi bruschează. Atitudinea asta o are chiar și față de brigadierul său Constantin Tofin, om trecut de 50 de ani. Noi am discutat cu el și ne-a promis că o să se îndrepte. Acum poate o să înțeleagă mai bine cum trebuie să se comporte cu oamenii.

— Ce atitudine să ia colectivul față de elementele care încalcă normele bune conduite? — întrebă din nou juriul.

Apărarea (învățătorul Ion Purice) cere cuvîntul: „Mihai Coman a încălcat într-adevăr normele conduitei, dar el are și calitate. E cinstit. Atunci cînd s-a angajat ca muncitor pe șantier le-a spus oamenilor adevărul de unde vine. Totuși oamenii l-au privit cu neîncredere, ca pe un răufăcător. Ana, fiica șefului de șantier, e prima care-i redă încrederea în oameni.

Colectivul trebuie să-i atragă și pe cei ce și-au ispășit pedepsele urmînd să aibă față de ei o atitudine corectă și exigentă pentru a le reda încrederea în oameni, în propriile lor forțe. Totodată colectivul are datoria să vegheze la păstrarea și cultivarea celor mai frumoase trăsături morale ale tinerilor. Orice încercare de abateri trebuie condamnată pe loc”.

Arghir I. Munteanu simte că-i ard obrazii. Și-a adus aminte de cuvintele îngrijitorului vîrstnic Gheorghe Ciupercă: „Oi fi tu băiat muncitor, da' asta nu te scutește să te comporți frumos cu cei din jur.”

Arghir Munteanu își dăduse seama că avusese o comportare urîtă față de tînăra îngrijitoare Maria Vlasie, pe care a înjurat-o. Un moment de enervare la dus la o asemenea ieșire pe care acum o condamnă singur. Îi este rușine să privească în jur. Parcă privirile tovarășilor lui de muncă sînt ațintite asupra lui.

În comuna Borlești, din raionul Piatra Neamț, sînt mulți tineri frumoași în muncă și cu o comportare frumoasă în familie și societate ca: Elena Purcaru din brigada a 3-a, Aneta Țurcanu, șefă de echipă, Gheorghe Postolache din brigada a 3-a și mulți alții. Oare cîți dintre aceștia au luat atitudine atunci cînd au observat că unii tineri nu prea vin la muncă, că se duc la căminul cultural numai pentru distracție, că înjură sau jignesc? Procesul cinematografic le-a prilejuit și lor clipe de sinceră remușcări că nu au manifestat mai multă grijă și prietenie față de unii colegi de-ai lor care n-au încă o comportare demnă de un tînăr.

Procesul cinematografic din comuna Borlești, inițiat de Întreprinderea cinematografică regională, n-a fost de fapt numai procesul lui Mihai Coman, eroul filmului „La vîrsta dragostei”, ci și al unor tineri din comună. Pentru fiecare tînăr din sală, acest proces cinematografic a însemnat o lecție utilă despre normele de comportare în familie și societate, de cultivare a celor mai frumoase trăsături, despre prietenie, respect și într-ajutorare între tineri.

MARIA CHIRCULESCU

Echipa de teatru a căminului cultural din comuna Coșereni, regiunea București, interpretînd piesa „Tîrgul năvurilor” de Radu Victor.

A apărut calendarul de perete

ALBINA

pe anul 1967

De vînzare la toate chioșcurile de difuzare a presei și la cooperativele de consum din mediul sătesc

Planul valoric al brigăzii. ■ Gr-
jă pentru recoltă, de la pregătirea
terenului și însămînțat, pînă la
înmagazinare sau livrare pe piață.
■ Rezultatul cointeresării: 6 tran-
sporturi auto pe zi, în loc de 2-3.

BUCOV

exemplu de bună gospodărire

În dimineața lui 20 noiembrie a.c., conform unui obicei înpămîntenit la Bucov, contabilul șef Romulus Ionescu îi înfățișa președintelui Constantin Mișcă următoarea situație la zi: venituri realizate — 7 283 000 lei (față de 4 599 300 lei venituri planificate pe tot anul), iar investiții realizate din fonduri proprii — aproape 3 milioane lei.

După cum se vede, o situație financiară excelentă. Cu patru decade înainte de sfîrșitul anului, circa 2 milioane 700 mii lei venituri peste plan. Și aceasta, într-o cooperativă agricolă cu numai 1 300 ha de teren agricol, din care arabil 1 084 ha.

Dar să lăsăm cifrele și să trecem la cei care le dau viață, la oameni. Cooperatorii agricoli din Bucov, în frunte cu consiliul de conducere, dovedesc în tot ceea ce fac un ascuțit spirit gospodăresc, o grijă mereu trează pentru înflorirea avutului obștesc. La Bucov, nu se mai cunosc cazuri de penalizări pentru lucru de proastă calitate, risipă sau degradare de bunuri. Fiecare membru cooperativă muncește cât mai bine, convins

că de osîrdia lui și a tuturor atîrnă bunăstarea generală. Și are ca prim argument creșterea valorii zilei-muncă de la 28 lei în 1962 la 45 lei astăzi. Cu asemenea gospodari, C.A.P. Bucov a ocupat locul I pe țară în ultimii doi ani la producția de legume în câmp și a fost decorată astăzi primăvară cu Ordinul Muncii clasa I.

Pentru consolidarea acestor succese, pentru o tot mai bună desfășurare a procesului de producție, consiliul de conducere a luat o serie de măsuri. Printre acestea, se numără și planul valoric al brigăzilor.

Comuniștii au atras atenția că, adesea, mulțumiți de producția obținută la hectar, unii membri cooperatori nu mai acordă atenția cuvenită recoltării, eliberării terenului, sortării producției marfă, transportului, înmagazinării sau livrării ei. De aceea, la propunerea comuniștilor, pe lângă planul de producție, li s-au întocmit celor 6 brigăzi ale cooperativei și planuri valorice. De pildă planul valoric al brigăzilor mixte (le-

gumicultură + cultură mare) este de cîte 1 050 000 lei.

Îndeplinirea planului valoric și aplicarea retribuției suplimentare în funcție de această îndeplinire, presupune atît realizarea producției planificate la hectar, cît și transportul, înmagazinarea sau livrarea producției marfă în cele mai bune condiții. Planul se consideră îndeplinit la cultura mare în clipa cînd se face nota de livrare către magazie, iar la legume și zarzavaturi cînd nota de livrare este avizată de delegatul O.V.L.F.

Acest sistem a dat întru totul rezultatele scontate. La brigăzile mixte, înzestrate fiecare cu autocamion, numărul transporturilor de legume și zarzavaturi a crescut de la 2-3 pe zi, la 5-6. Planificate sînt 3, urmînd ca șoferul să primească 15 lei pentru fiecare transport efectuat în plus.

Sortarea a devenit aproape o artă. Se alege numai marfa de primă calitate și se încarcă fiecare autocamion, după sezon, cu cîteva sute de kilograme de roșii, cîteva de ceapă, cîteva de ardei etc., în așa fel încît beneficiarul

să aibă, cum spun localnicii „tot ghi-veciul”. Marfa de la Bucov este astfel sortată, încît O.V.L.F.-ul, scăpat de grija transportului recepționează produsele direct în hală. Iată ce înseamnă să știi să te gospodărești și să faci comerț. Iată explicația veniturilor mari și a înfloririi avutului obștesc.

Din păcate, după cum se recunoaște și la Uniunea cooperatistă oraș Ploiești, nu s-a întreprins încă nimic pentru ca experiența cooperativelor agricole din Bucov să fie transmisă unităților din raza orașului. Numai la C.A.P. Bărcănești s-au făcut unele încercări de aplicare a planului valoric al brigăzilor, fără să se țină însă o evidență strictă. C.A.P. Negoiești, cu 140 ha de grădină legumicolă, obține venituri mai mici din această ramură decît C.A.P. Bucov care practică legumicultura pe numai 60 ha. La întrebarea „De ce?”, cooperativii agricoli din Negoiești ar putea afla răspunsul învățînd de la cei din Bucov. Ar avea de preluat, ei și oricare alții, o experiență utilă.

N. CULCEA

SĂMÎNȚA

— S-au dus sarmalele anu ăsta, mă Adamache, spuse Tănăsache. Ne-am lins pe bot! Și Tănăsache dădu să-și îndrepte capul, care-i fugea tot spre paharul cu scăpărări mici, de pe masă.

— Nu s-au dus, mă, răspunse celălalt proptindu-și fruntea cu arătătorul. Varză de toamnă e. Uite-o.

Îi puse sub ochi ceva verde și firav. Nu deslușeau mare lucru. Mai întoarseră firicelul și pe-o parte și pe alta, îl mai cercetară...

— De vară! Împunse verzitura Tănăsache cu degetul.

— De toamnă!

— De vară, mă.
— Vă certai degeaba, se amestecă Nicu.

Cei doi prieteni se făcură că nu-l aud.

— Nici tu n-ai dreptate, nici tu, stăruie însă Bolboacă.

— Nu știm noi ce vorbim?

— Măăă, a „examinat” răsădul și tovarășu' inginer la microscop. Așa e cum vă spusei. Nici unul nu aveți dreptate!

— E de toamnă! hotărîră într-un glas cei doi oameni. Și scoși din fire, se ridicară. Plătiră la iuțeală, își luară căciulile și porniră spre răsădnițe. Nicu după ei. Cei doi se abătură pe acasă pe la A-

damache. Sofia, nevasta lui, se văita de zor pe la vecine că „deșteptii” de la sere au semănat conopidă, în loc de varză ca lumea. Făcură stîngămprejur și cît ai clipi, ajunseră la grădină. Aici se vorbea despre același lucru.

Celor doi amici le pierise graiul.

— Da' pe ce lume sînteți voi?, încercă Nicu să-i consoleze. Păi nu va mai dat Agrosemul sămînță de gogoșari în loc de ardei? și castraveci în loc de castraveți de luncă? Se mai întîmplă: vrei fată și iese băiat...

ELENA CREANGA

Deliu Aurica, din comuna Bistreț, raionul Băilești, supra-veghind creșterea viermilor de mătase.

DACĂ TOȚI AR ÎNȚELEGE

O gogoșă de mătase cîntărește cam două grame și jumătate. Privind-o, nici nu-ți vine a crede că din ea se poate desface un fir lung de un kilometru și chiar mai bine. Nu e nevoie să mai stăruim asupra multiplelor sale întrebări. De multe secole și la multe popoare, producerea firelor de mătase și apoi prelucrarea lor a devenit o îndeletnicire care le-a adus venituri frumoase.

Dar despre toate acestea ar putea să vorbească acum, cu destulă competență, nu numai specialiștii ci și un mare număr de producători, membri ai cooperativelor agricole de producție. Margareta Galea din comuna Dăbuleni, spre exemplu, a obținut 75 kg gogoși și 30 grame sămînță. Socotind cîte două zile-muncă pentru fiecare kilogram de gogoși de calitate I, Margareta Galea a realizat aproape 150 zile-muncă în numai o lună și jumătate, cît ține ciclul de îngrijire. Și pentru că a venit vorba de Dăbuleni, se cuvine să arătăm că cele trei cooperative agricole din comună au realizat, în acest an, de pe urma creșterii viermilor de mătase, peste un milion și jumătate de lei. Locul întii îl deține C.A.P. „Drumul belșugului” cu 13 450 kg gogoși, ceea ce înseamnă un venit de 523 044 lei.

Dăbuleni se află în sudul Olteniei, regiune care deține, deocamdată, recordul pe țară în privința creșterii viermilor de mătase. Cunoscînd greutatea unei gogoși rezultă că în Oltenia s-au produs vreo 120 milioane bucăți, adică circa 315 tone, ceea ce reprezintă un venit de vreo 13 milioane lei. Numai raionul Corabia a produs peste 79 tone gogoși, realizîndu-se un venit de 3 milioane.

Cîștiguri frumoase realizează crescătorii de viermi de mătase din regiunile: Banat, Argeș, București, Dobrogea etc. Sericicultura în țara noastră s-a dezvoltat în fiecare an. Statul încurajează această îndeletnicire pe cît de frumoasă și bănoasă pe atît de însemnată pentru industria noastră textilă.

Dar frunze de dud nu se află numai în regiunile amintite ci peste tot. În plus, au fost luate o serie de măsuri pentru crearea unor noi plantații de duzi, de protejarea celor existente. Ce-ar fi dacă toți ar înțelege avantajele acestei preocupări? Exemplul unităților amintite e destul de grăitor. Pe lângă faptul că se realizează cîștiguri mari în termen scurt și cu foarte puțină cheltuială, se asigură de lucru și membrilor cooperativelor care nu mai pot munci în alte sectoare.

C. M.

Majoritatea grajdurilor de la C.A.P. Vlad Țepeș au ușile nereparate și geamurile sparte.

— Vine iarna! Ar trebui să vă îngrijiți...
— Nici-o grijă... n-o să venim fără căciulă.

Desen de F. GRONSKI

centenar la Sadova- Cîmpulung

de sub molizi și mesteceni, nu știu să se închine și nici n-au știut vreodată. De bună seamă că era așa și Nicolaie Adăscăliței de vreme ce a știut să sădească în inima oamenilor hotărârea de a da ființă unei școli a lor, egală cu o ctitorie a luminii și mândriei românești. Anii au trecut, și Nicolaie Adăscăliței a trecut și el în neguri după ce a ridicat o sumă de promoții de știutori de carte românească. În locul lui a venit un urmaș pe măsură: domnul Leon Cihovschi, dascăl care trăiește în amintirea generațiilor. Om cu aleasă pregătire pedagogică, apropiat de oameni, patriot inflăcărat, el a fost nu numai director al școlii timp de peste o treime de veac ci și conducător spiritual al obștei de tăietori de pădure, de muncitori la fabricile de cherestea, de silvicultori și crescători de vite de pe șerpuita și fremătătoarea vale a Sadovei. El a dat strălucire învățămîntului lăsînd urmașilor o anume tradiție a muncii de învățator. Ion Cozmariu și Dragoș Erhan, directorii școlii de la eliberare încoace, secondați de un entuziasmat și bine pregătit colectiv de cadre didactice, au dat acestei tradiții noi valori îmbogățind-o. Nenumărați absolvenți ai școlii centenare au ajuns muncitori de nădejde, ingineri, medici, profesori, ofițeri, gospodari de prestigiu în comună. Unii dintre ei s-au întors la școala în care au învățat cele dintii litere ale alfabetului.

Leontin Lateș, Dragoș Erhan, Ion Cozmariu, Constantin Hafinc cinstesc centenarul cu anii lor de muncă și succese, cu argintul care a nins sau abia începe să le ningă timplele...

★

Da, nu demult, o școală de departe, dintre obcinile bucovinene și-a sărbătorit centenarul. Au coborît din munții voievozii fierăstraiei mecanice și ai buziurilor, au venit mulți dintre cei ce clădesc cu azur, cu marmură și cu entuziasm pe toate meleagurile țării, au venit sute de oameni să sărbătorească centenarul școlii care a ținut aprinsă în anii grei flacăra conștiinței naționale pe valea aceea și care astăzi cultivă în sufletele elevilor ei de toate vîrstele, virtuțile constructorului împlinirii socialiste. Au venit și ei, cei mai tineri școlari, cei de a I-a, care își încep învățătura într-o școală care deși împlinește 100 de ani e mai tinără ca oricînd, într-o școală în care soarele intră ca o explozie de lumină și generozitate.

Și fără îndoială că au venit din amintire și Nicolaie Adăscăliței și Leon Cihovschi și alți dascăli, uimiți de lumina uriașă a soarelui răsărînd din inimile tuturor și împodobind bucuria tuturor.

...Undeva într-un sat dintre obcinile Bucovinei, a început toamna aceasta cea de a doua sută de ani din viața unei școli. Multe sute de ani de-aici înainte!

DRAGOȘ VICOL

LIMBA NOASTRĂ

Mi-e vorba piatră de Ceahlău,
De veacuri rotunjită-n ape,
Cotnar spumos de făgădău
Băut în haiducești năstrape.

Din tată-n fiu chivot i-au fost
Pisanii, cronici și hrisoave
Și i-au fost doinele-adăpost
Și codrii munților ostroave.

Au șlefuit-o, mai apoi,
În filigram de piatră rară,
Mari făurari de stampe noi
Cu dor de datini și de țară.

E-ua minereu cu rost adine,
Din care și-a croit urcuș,
Simbol pe-al vremilor obline
Coloana zveltă-a lui Brâncuși.

NICOLAE LEMNARU

MARIA BANUȘ

SAREA PĂMINTULUI

Impărtășirea experienței

Prin
cel ma
ai ult
neapăr
ste, M
nouă
creație
știință
lanța
valoril
asigur
în fro
moniu.
Mar
tatea
de al
sta ad
feritel
mii, și
i se p
suri, i
cuprin
vălui
ale că
camda
cunoa
presin
de lu
In
nantă.
ale M
că dr
ției s
desch
direct
intila
dor
misa
preju
taturi
războ
devin

E c
ei, la
de pr
rile u
într-o
de pă
șit de
plări.
sunet
rea și
virste
părtir
învin.
Ast
sat d
reche
copili
cinci,
cu că
reu n
nădu
cu ir
numa
într-
vecin
portii
cind
zea
șezat
Apoi
curte
indai
mai
lăfos
răsai
pată
arnic

mai prezenți. mai modeste penii, trebuie a loc de cin- poezia noastră ontribuție de uție de con- greu în ba- e asupra și care i-au un loc aparte ar, în patri- ntemporan. ceput activi- naintea celui ndial, la vir- utat prin di- are ale vre- nai apucat să lum de ver- elor. Poeziile a volum dez- bit de bogat i, caută, deo- rățișare și o ietii, bănuită, de bucurie, re a omului. că nu domi- eriențe lirice a să porneas- ntic al crea- n pe care i-l i largă și mai acum, după citoare și cu e către in im- ale dic- de al doilea onțul creației mai cuprinză-

tor, problematica se îmbogățește și se adâncește, într-un cuvânt, o ade- vărata maturitate poetică, de loc a virstei reale, se manifestă în pri- mul volum pe care Maria Banuș îl face să apară, la aproape zece ani după *Tara fetelor*, în 1948, și care se intitulează *Bucurie*. Titlul volu- mului spune tot în privința pro- centului lăuntric al poetei, care sim- te că a pășit, în rindul compact și enorm al întregului nostru popor, acel prag al istoriei și al conștiin- ței, după care condiția de om, de cetățean, este îndreptățită a cucerii și a trăi din plin bucuria vieții. În frământările atât de mari ale anilor în care a fost scris și a apărut ace- st volum — împrejurări care se reflectă în tematica variată a poe- melor —, bucuria poetei — de a trăi momentul istoric al descătușă- rii poporului, al primilor pași pe drumul cuceririi libertății, demnită- ții și buneii stări, prin construirea socialismului, de a participa cu toa- tă ființa sa la această clipă — des- chide adevărată perspectivă morală asupra viitorului.

Temele volumului sînt însăși te- mele epocii, adică problemele cu care se găsește confruntat poporul nostru, ca și lumea întreagă, în a- cel moment; căci poezia Mariei Banuș e o poezie comunistă, poezie de cetățean al patriei socialiste și, în același timp, dar nu chiar în același rang, de cetățean al univer- sului. Sînt teme mobilizatoare, de îndemn la luptă, la îndrăzneală, la muncă, teme de demascare a duș- manilor poporului și ai patriei so-

cialiste, teme de apărare a păcii și de denunțare a complotului impe- rialist războinic etc.

După un nou volum, cu titlul tot atât de simbolic, *Se arată lumea*, curînd, în esență, aceeași tematică, dar marcînd puternic variația spo- rită a mijloacelor poetice de origi- nalitate și forță, Maria Banuș dă la iveală două mari poeme, cu adevă- rat memorabile.

Primul, răspunde direcției sale de cetățean al patriei socialiste, teme

naționale, și anume istorice revo- luții a agriculturii socialiste, în- cepută cu puțin timp înainte; e vorba de poemul *Despre pămînt*, scris cu prilejul unei consfătuiri pe țară a muncitorilor de pe ogoa- re. Astăzi, cînd procesul cooperati- zării este încheiat, cînd întreaga noastră țară nime se află încadrată în sistemul producției agricole socia- liste, cînd întregul fenomen, cu nu- meroșii lui ani de împlinire, cu difi- cultățile lui, a devenit istoric, — as- tăzi, zic, poemul Mariei Banuș nu și-a pierdut nimic din forța de viață, din valoarea istorică și ome- nească pe care le-a avut atunci.

Ce de al doilea poem se situează pe linia de conștiință și luptă a ce- tățeanului universului, a omului care trăiește toate problemele lumii întregi, într-o solidaritate arzătoare cu omenirea: e poemul *Tie-ți vor- besc, Americă*, scris în momentul războiului coreean, într-un moment de intensificare a agresivității impe- rialismului american. Este un mare poem al femeii, adresat iubi- telor, soțiilor, mamelor americane, de către o femeie dintr-o țară so- cialistă, cînd familiar și rugător, cînd imperios și impreativ, pentru a mobiliza conștiința omenească împotriva războiului agresiv și a amenințării atomice.

Trînd din plin realitatea, punînd în slujba misiunii cetățenești a pre- zentului, și chiar a momentului, Ma- ria Banuș are, în același timp, ca- pacitatea lirică de a prelungi pre- zentul spre imaginea propriului său vis, căutînd, elogiînd chipul unui om deplin, vindecat de toate rănile și de toate urmele rănilor crestate în ființa sa de milenara dramă a trecutului istoric. Cîteodată, chipul acesta ne apare în lumina simbolu- lui fabulos, ca în *La porțile raiului*, un alt mare poem autonom al Ma- rieii Banuș, în care poeta reia tema perechii primordiale, bărbatul și fe- meia, devenită acum perechea vii- torului și a visului, pe pragul unei noi fericiri.

Cu evocarea acestei bogate crea- ții, am ajuns pînă în preajma anu- lui 1960, fără a menționa, însă, că, între timp, Maria Banuș a încercat și o experiență de dramaturg,

scriind dramele *Ziua cea mare* și *Îndrăgostiții*, opere interesante, am- bele jucate la Teatrul Național din București, și reluate de multe alte teatre din restul țării. Dar nu în- cape vorbă că vocația sa lirică este trainică și că dramaturgul nu poa- te rezista poetului. Astfel că Maria Banuș a continuat să scrie poeme, dînd la iveală, unul după altul, vo- lumele *Torentul*, *Magnet*, *Metamor- foze*, opere reprezentînd o nouă treaptă de dezvoltare a forței crea- toare. Poeta e atrasă acum de teme majore, a căror tratare are o per- manentă îmbinare a observației cu cugetarea, a experienței directe cu adîncirea filozofică, a sensibilității, mereu vii și proaspete cu generali- zarea obiectivă. Maria Banuș s-a consacrat, cu devotament, cu sir- guință, cu întregul său talent și muncii de traducătoare a marilor poeți ai lumii, tîlmăcirile ei figu- rînd printre cele mai valoroase din cîte s-au realizat în acești douăzeci de ani, plini de atîtea biruințe în domeniul traducerilor literaturii u- niversale. Ea a tradus poezii de Goethe, de Pușkin, de Robert Browning, și a realizat două mari opere poetice, prin traducerea a- aproape integrală a lui Reiner Maria Rilke și Pablo Neruda. Pe aceeași linie, aplicîndu-se la o foarte va- riată gamă de valori și stiluri poe- tice a realizat, prin traducere, o deosebit de interesantă și prețioasă antologie lirică, pe o temă funda- mentală, — *Din lirica de dragoste a lumii*.

RADU POPESCU

ă gîndesc la aduc aminte rie, de locu- ă nu reinvie, bare, insoțită leac, nesfir- nț de intim- or de lumini, și riul, pădu- șiștilor, vraja re anii inde- i puterea s-o

o zi, într-un ului, privind, familiare ale t. Erau vreo șteles; vecini răpăle me- ă ră astîmpăr, bosii, țipînd irea pe care dovedi. Erau două familii e aflat, căci ături și, din ultu se repe- e pe masa a- unda în apă. roată într-o ncă verzi, ca ealaltă curte. cu un cățel O fetiță, mai la joc, ocu- inză albă cu ocupată din

buze, alături de un leagăn. Părinții lipseau în acel ceas de după-amiază tîrzie, cum lipseau și din alte curți asemănătoare, dar asta nu se băga de seamă, acolo...

Se băga de seamă la a treia ca- să. Poarta închisă, ferestrele închise, ușa la fel, indemnînd la tăcere. Nu se mișca nimic în cuprinsul a- celei ogrăzi, în care toate erau așe- zate supărător de la locul lor. Roata fîntinii incremenise, împiedicată de un cîrlig de fier, straturile de flori picurau a plictiseală, totul era ordonat, așezat simetric, de neclintit în- tr-o așteptare mohorită. Am ghicit că mă aflu în fața unei case fără copii, imaginîndu-mi un interior fără cusur, în care o rînduială de gheață se păstra în hotarele ei sta- bilitate. Fiecare măruntiș își avea lo- cul său hotărît, de neclintit; pereții intacti, podea intactă. nici o zgîrie- tură, nimic minjit de urma a cinci degete mici. E nesfîrșit de trist, m-am gîndit, pentru o casă de țară să rabde o liniște, ca aceea dintre pereții ei. Zile și nopți, iarăși zile și nopți, înșirate ca mărgelele, asemă- nătoare ca picăturile de apă, una după alta, căci ce se poate întimpla într-o asemenea casă altceva decît ceea ce atât de bine au învățat stă- pinii ei să repete zi de zi: să mă- nince, să doarmă, să schimbe citeva vorbe, aceleași, în care se iau ace- leași hotăriri ca ieri. Dacă ar fi e-

xistat un semn că e o casă nouă, imaginea acestor zile și nopți ar fi îmbrăcat alte vestimente. Am price- put, după semne care nu înșeală, că lucrurile nu stăteau așa, că gos- podăria se închegase cu mulți ani în urmă, poate că au așteptat să vină și la ei în casă binecuvîntata bucu-

rie adusă de un glas de copil... Da, am scris o dată o povestire, al că- rei izvor s-a întîmplat să fie toc- mai o astfel de casă posomorită, în care sarea pămîntului, bucuria ca- sei, copilul, n-a fost măsurat pe uciorul ușii, în care nu s-au petrecut nopți albe legîndu-l, în care nu s-a vărsat o ulcică de lapte și nu s-au spus povești, în care pisica toarce netulburată, iar meretele stau în pom pînă se coc. Își doreau ne- spus un copil, dar el nu venea și bărbatul și-a spus că nimic nu are rost dacă legea aceea adine omeneas- că, infiptă în străfundurile rațiunii de-a trăi pentru ceva, el și cu fe- meia lui n-au norocul s-o indepli-

nească. Se simțeau văduviți, lipsiți de una din elementele bucurii ale vieții, aceea de-a crește o mlădiță a viitorului, un copil. E în firea lucruri- lor, e suprema îndatorire a fami- liei, altfel, așa cum trăiau ei, sin- guri, măcinîndu-și zilele, n-avea rost...

Pe cînd dincolo, la vecini... Ei bine, acolo, e ceva vrednic de băgat în seamă. Într-acolo își aruncă ochii mai cu seamă femeia, căci ea simte cu mai multă și legitimă durere... În gîndurile ei l-a pus și nume, l-a legănat, i-a croit cămăși, l-a dus la școală, l-a spălat... N-a avut noroc.

Dincolo, la vecini, serile sînt în- totdeauna pline de evenimente. Un deget zdrelit și scîncețele care-l în- soțesc. Spălatul pe picioare, porunci: nu-ți fie milă de genunchi, sterge-te bine, că faci tot o apă în casă, iar ați umblat în ladă și ce v-am spus? Și nici o cină nu seamănă una cu alta, așa cum în nici o seară culca- tul nu seamănă cu cel de ieri. Ce-a- veți de împărțit, mă? Nu vă mai stîmpărați, toată ziua n-aveți stare, rupeți tot ce-i pe voi, vă mîncă pielea?

Da, în casele vecinilor pulsează viața, răsuna risete, însăși lucruri- le din încăpere par că se însuflețesc din moment ce-și schimbă meru- locul și se cer așezate din nou, curtea nu e nici o dată pustie și tă- cerea nu se așterne nici o dată stă-

pînă peste cuprinsul acestor case. Iar omul este pătruns de însemnă- tea rostului său, așa cum și părinții lui au fost, cum părinții părinților, de cînd se știu, au înțeles că o fami- lie înseamnă familie abia din clipa cînd asupra lumii s-au deschis ochii unui copil. Singuritatea, uscăciunea, acel aer posomorît pe care-l are în- totdeauna o casă în care nu se aud glasuri subțirele, nu pot fi izgonite fără ei, fără copii. Ei sînt sarea pă- mîntului, tezaurul fără preț al omu- lui.

Am fost copii și noi, asupra noas- tră au vegheat ochii atenți și obo- siți adesea ai mamei, pentru noi au stat tații îngîndurați de grija ros- tului nostru, drept este ca și noi să veghem asupra lor, să ne adîncim în gînduri pentru ei, într-o vreme cînd astfel de gînduri nu mai sînt o povară...

Se jucau pe-o uliță, dinaintea ca- selor vecine, copiii. Alergau strî- gau, cufundați în lumea lor, plină de minuni, trăite cu toată ființa lor, cum numai copilăria le poate trăi. Pentru părinții întorși de la lucru, seara, viitorul acestora nu mai e o sursă de îngrijorare. E unul din as- pectele esențiale din viața familiei în satul românesc contemporan, de profundă semnificație, asupra căruia cerem îngăduința cititorului să mai revenim.

ȘTEFAN LUCA

„aur și argint“ la Popești

Ne aflam la căminul cultural din Popești-Focșani. Discutam cu directorul în biroul său. Deo- dată se auziră acordurile uneia din rapsodiile lui George Enes- cu. Ne-am întors privirea spre aparatul de radio. Era închis.

— De la difuzor?

— Nu, de pe scenă. Orchestra noastră — ne-a răspuns direc- torul cu o ușoară nuanță de mîndrie în glas.

Că în sate există orchestre, este un lucru binecunoscut. Ne-a stîrnit însă interesul faptul că o piesă simfonică se află în reper- toriul unei formații sătenești. Cînd

t-am cunoscut pe membrii for- mației, interesul ni s-a transfor- mat în uimire.

Intrînd în sală, am văzut pe scenă 35 de interpreți dintre care unii abia se zăreau din spa- tele instrumentelor. În orice caz, contrabasul era mai mare decît minuitorul său — elevul Marian Găman, iar Dorel Gurîță, în vîrstă de 10 ani, abia reușea să țină acordeonul în brațe. Intrea- ga orchestră este formată numai din copii.

S-au împlinit șase ani de cînd, la Popești, au răsunit primele melodii stîrnite de mîini care tocmai schimbaseră creta cu ar- cusul. Ca într-o adevărată școa- lă populară de artă — în acest interval de timp — 280 de copii au deslușit tainele portativului, au învățat să dea glas instru- mentelor.

Sub bagheta lui Nicu Dumitra- che — un sătean îndrăgostit de muzică, priceput instrumentist și entuziast animator al vieții cul- turale — au făcut primii pași în muzică numeroși copii ai coope- ratorilor din Popești. Și nu nu- mai din Popești. Pe Vasilica Be- zea, părinții au transferat-o la școala de aici, tocmai din satul Dealul Lung, pentru a împleti în- vîțătura din orele de clasă cu cea muzicală. La fel s-au pe- trecut lucrurile cu Lenuta Gir- boi din Podul Lacului și cu alți copii de prin împrejurimi.

„Școala de muzică“ din cadrul

căminului cultural, nu numai că a deschis copiilor drumul spre artă, dar a dat părinților posibi- litatea să-și dovedească dragos- tea pentru aceste ineletrniciri. Cooperativa agricolă de produc- ție a înzestrat formația — încă la începuturile ei — cu 20 de vioi, 10 acordeoane, două țam- bale, un contrabas și o trompe- tă. De la o vreme, mulți săteni fiind la Focșani, pășesc și în ma- gazinul de instrumente muzicale. În casele cooperatorilor Petre Puieșan, Mitică Abeaboeru, Ioan Furdui, Nicolae Ilaș, sunetul vio- rilor sau acordeoanelor e ne- lipsit. Orele în care copiii repe- tă au intrat în programul fami- lial. Din cei 10 copii ai lui Ale- xandru Irimie, patru sînt „no- tiști“. Bineînțeles, cei mai mici abia așteaptă să le vină rîndul.

Ca orice artiști care se res- pectă și au ceva de împărțit, copiii din Popești fac și turnee. Melodiile de muzică populară și ușoară, valsul Aur și argint de Lăhar sau Rapsodiile lui Enescu au fost aplaudate pe scenele că- minelor culturale din Țara Vran- cei, în Focșani, Tecuci și Galați.

Exemplul celor din Popești a devenit molipsitor în raion. Or- chestre de copii au mai luat fiin- ță la Urechești, Jariștea, Bu- dești. Ne vom mai întîlni cu ele, pe scena celui de-al VIII-lea Con- curs al artiștilor amatori.

I. ANDREMIR

Obeliscul lui Horia, Cloșca și Crișan, din Alba Iulia

educația în familiile cu mulți copii

„Copilul meu s-a îndreptat de când nu mai e singur”. Aceste cuvinte le-am auzit în familia Valeriei și a lui Ioan Bot din Babșa-Lugoj, pe unde funcționam atunci ca profesoară. Atita timp cât în familia Bot creștea un singur copil necazurile „educative” erau cu duimul. Iată însă că în această familie sînt acum patru copii, iar problemele educative, în loc să se înmulțească de patru ori, au devenit mai puține. Spun aceasta spre știința acelor părinți care cred că un singur copil se educă mai ușor și mai bine.

În literatura pedagogică, copilul unic constituie o problemă aparte. Pedagogi de frunte avertizează asupra faptului că în astfel de familii procesul educativ se desfășoară foarte greu, părinții trebuie să fie înzestrați cu mult simț pedagogic ca să poată reuși. În practica mea pedagogică am avut destui copii dificili, singuri la părinți. Am vizitat-o într-o zi pe Viorica, o membră a brigăzii artistice de agitație din Babșa. Fiica ei, Liliana, tocmai fusese pedepsită. Bunica însă a intervenit:

— Hai la mine, Liliana, zise ea. Nu-i dau eu voie să te pedepsească. Vino cu mine în cămară să căutam niște dulceață...

Liliana a devenit, mai apoi eleva mea. O urmăream adesea în recreații. Niciodată nu se întâmpla ca ea să împartă cu ceilalți copii mîncarea adusă de acasă, era retrasă, țihoasă și în multe privințe egoistă. Fîrește școala a intervenit pe lângă părinți, arătîndu-le că răsfațul dăunează fetei, că starea continuă de dragoste exagerată pentru ea riscă să o transforme într-o ființă egoistă, care să creadă că totul i se cuvine. Părinții au înțeles și în mare parte și-au îmbunătățit stilul muncii educative.

Asemenea probleme nu am întîlnit însă în familiile cu mulți copii. Elevii mei, cei frunțași la învățătură, pilde de comportare morală pentru ceilalți, au fost și sînt proveniți, cei mai mulți, din familii numeroase. Din familia lui Ioan Anton din Babșa, unde au crescut nouă copii, cinci au trecut prin școala noastră. Pot să spun că au fost foarte buni și la învățătură și în ce privește comportarea. Se ajutau între ei, săreau în ajutorul altora. Nu o dată am văzut un „Anton” împărțind cu colegul de clasă niște fructe, un porumb fiert, o felie de piine etc. Mai tirziu, același comportament lăudabil l-au avut și în viață și în muncă. Acest exemplu, ca și multe altele, m-au convins că atmosfera într-o familie cu mulți copii este prin ea însăși un factor educativ. Copiii trăiesc de mici în colectiv, se joacă împreună, au preocupări comune, iar dragostea și prietenia dintre ei ajută la dezvoltarea unor frumoase trăsături de caracter. În familie se deprind cu raporturile de care trebuie să țină seama cînd vor fi mari, învață să trăiască în colectiv și pentru colectiv, învață să țină seama de interesele celorlalți, nu numai de cele proprii. În familiile mari cresc mai lesne oameni de nădejde, cei ce se dedică trup și suflet unor cauze nobile, cei iubii pentru fermitatea lor morală.

Prof. MARIA CICA
comuna Belinț — Lugoj

NU FOLOSIȚI LEACURI BĂBEȘTI

sfatul medicului

Pe vremuri, cînd în țara noastră medicii erau puțini, iar medicamentele erau și ele destul de puține și foarte scumpe pentru punga secătuită de nevoi a populației sărace de la orașe și de la sate, mulți dintre cei ce se îmbolnăveau nu se puteau duce la medic, ci recurgeau la vraci sau la babele doftoroaie pentru a se vindeca.

În anii de după Eliberare, numărul medicilor, al instituțiilor sanitare și al medicamentelor s-a înmulțit. Posibilitățile de a se adresa medicilor sînt astăzi în toată țara la îndemina oricui. Cu toate acestea, mai sînt unii bolnavi care, în loc să se prezinte la dispensarul medical, se mai due pe la diferite babe să le vindece bolile. Este un lucru deosebit de periculos.

Sînt la sate unele babe sau bătrîni cunoscători a multor plante care, folosite sub diferite forme ca ceaiuri, esențe, unsoari etc., au efecte vindecătoare într-o serie de boli. Numai că acești „tămăduitori” nu cunosc în totul valoarea leacurilor pe care le dau bolnavilor, că ele dacă vindecă unele boli, sînt în schimb dăunătoare în altele. Iată, de exemplu, frunza de mătrăgună, din care se extrage belladonna. Folosită în esență tare (sub formă de tinctură) este un calmant al colicelor (crampelor intestinale), însă dacă bolnavul mai suferă de inimă sau de glaucom (o boală de ochi) lucrurile se schimbă. Aceste boli pot să se agraveze mult în urma unui „tratament” cu ceai sau esență de mătrăgună. Știe oare baba de la țară că

bolnavul care a venit la ea să-l leouiască mai are și glaucom ori vreo boală de inimă?

De asemenea, cunoscuta anghinarie al cărei ceai ajută la vindecarea de unele boli ale ficatului, nu mai ajută în alte boli, tot ale ficatului. Chiar și pentru un doctor este greu uneori să stabilească de care anume boală de ficat suferă un pacient; și el are nevoie, pentru aceasta, de o serie de analize. Cum o să știe baba „tămăduitoare” să facă diferența între aceste boli de ficat, unde se potrivește și unde nu, ceaiul de anghinarie? Și astfel bolnavul, în loc să se vindece, mai rău se îmbolnăvește.

Pericolul folosirii unor leacuri băbești este și mai mare cînd cea care le folosește este o femeie gravidă. Două vieți pot fi atacate, a mamei și a viitorului copil. din cauza inconștienței unor mame. Chiar dacă din întîmplare viitoarea mamă a scăpat cu bine cu ajutorul unui astfel de „leac”, copilul se poate naște cu vreo infirmitate: surd, mut, debil mintal etc.

Am avut ocazia să văd, nu de mult, un copil a cărui mamă, în timpul sarcinii s-a lecuț chipurile în satul ei de-o boală, la o babă. Copilul are azi 4 ani și nu a început încă să vorbească.

Uneori, femeile gravide își dau sfaturi una alteia: „Mi-a spus cineva că e bun contra vărsăturilor, încercă și tu”. Nu luați în seamă asemenea sfaturi.

Nu este bine să se întrebuițeze pentru felurite boli nici chiar medicamentele obișnuite și cunoscute, fără incuviințarea medicului, căci numai el este în măsură să le prescrie, cum, cînd și cît trebuie luat din fiecare. Antibioticele, de pildă, folosite cînd nu trebuie și cum nu trebuie, în doze nepotrivite, pot produce suferințe pe care unele gravide nici nu le bănuie. Sînt și alte medicamente, importante și verificate în anumite boli, dar cît se poate de dăunătoare pentru o femeie gravidă.

Viitoarele mame au astăzi la dispoziția lor gratuit medicamente și asistență medicală, medici și moașe. Recomandăm ca nici un sfat să nu fie luat în considerație decît numai de la acești slujitori ai științei medicale.

Dr. E. ȘERBANESCU

Cea mai tîndră pereche de dansatori din comuna Coșbuc, raionul Năsăud.

Foto: M. MEREȘCIU

NOI PRODUSE CHIMICE PENTRU AGRICULTURĂ

De curînd gama produselor realizate la Combinatul de îngrășăminte chimice cu azot din Piatra Neamț s-a îmbogățit cu încă un sortiment. Este vorba de un îngrășămint lichid tip carboamoniacat, a cărui tehnologie de fabricație a fost realizată de un colectiv de specialiști din combinat. Carboamoniacatul este cel mai ieftin și mai eficient îngrășămint produs pînă acum la noi în țară. El poate fi împrăștiat cu ajutorul mașinilor și utilajelor obișnuite și se folosește la culturile cerealiere, pe toate tipurile de sol.

În sortimentul antidăunătorilor se înscrie un nume nou: insectofungicidul F.B.-7, rod al colaborării cercetătorilor Combinatului chimic Borzești și Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii. Noul produs constituit într-adevăr o surpriză îmbucurătoare pentru cei care îl folosesc, deoarece prin tratarea semintelor, protejează culturile de griu atît împotriva mîlurii, cît și a insectelor dăunătoare din sol. Pînă în prezent semintele se tratau doar cu Criptodin împotriva mîlurii, iar protecția față de insectele dăunătoare din sol era asigurată prin tratarea întregii suprafețe cultivate cu antidăunători, lu-

cru ce implica un consum mare de insecticide, precum și cheltuieli legate de aplicarea lor cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Produsul F.B.-7 permite reducerea de circa 5-6 ori a acestor cheltuieli, aducînd economii considerabile dacă ținem seama de sutele de mii de hectare ce se tratează în acest fel. Pînă la sfîrșitul anului chimiștii vor mai produce două noi insectofungicide: „Pinetox” și „Permicid”.

În acest domeniu își dau concursul și chimiștii de la Oradea. La fabrica „Sinteza” a început să se producă pe scară industrială bromură de metil. Obținut pentru prima dată la noi în țară, noul produs este un insectofungicid cu caracteristici superioare produsului similar importat pînă acum. Bromura de metil se prezintă sub formă de gaz lichid, foarte volatil și are o largă utilizare în dezinfectarea magazinelor de cereale și a morilor, în combaterea insectelor și ciupercilor dăunătoare cerealelor depozitate.

S. SIGARTAU

IAS TEXTILA

Bucegi - PUCIOASA

Raionul Tirgoviste - Reg. Ploiesti

PRODUCE SI LIVREAZA
PE BAZA DE REPARTITII

UN BOGAT SORTIMENT
— LINGERIE DE PAT —

ȘIFON DE LA 1,80 LA 2,20 m LĂȚIME.

NOUL PRODUS PENTRU CĂMAȘI
BARBATEȘTI OLIMP, ZEFIR,
LUXOR, CANAVAS, INLET-RODOS.

FABRICA de GEAMURI

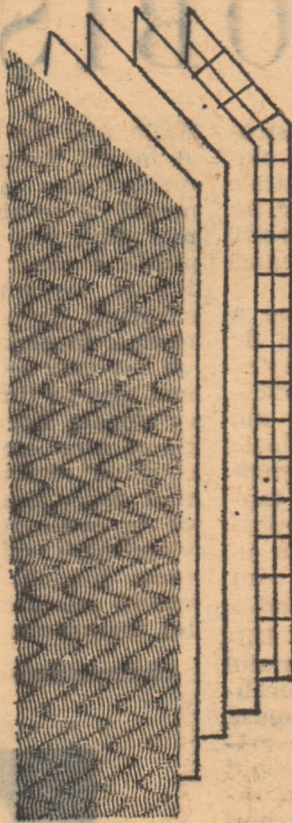
SCAENI-PLOIESTI

TELEFON 1 18 32

LIVREAZA
FĂRĂ REPARTITII,

PE BAZA DE COMENZI
FERME:

- geamuri termoabsorbante cu grosimea de 3—6 mm
- geamuri ornament de diverse modele
- geamuri armate și geamuri ornament armate
- geamuri de 2 și 3 mm în dimensiunea 40—55 cm lățime și lungime între 120—180 cm.

FABRICA DE APARATURĂ DE LABORATOR, TERMOMETRE ȘI DENSIMETRE
BUCUREȘTI Str. Lt. Col. Papazoglu Nr. 34

raionul T. Vladimirescu

produce și livrează fără repartitie pe bază de comandă fermă orice cantitate de
TERMOMETRE, DENSIMETRE și APARATURĂ DE LABORATOR

Doritorii se vor adresa la sediul întreprinderii.

CRESCĂTORI DE ANIMALE!

Vă puteți spori veniturile livrind statului porci și tineret bovin pe bază de contract.

Pentru tineretul bovin predat, statul plătește — în raport de greutate și calitate —, de la 7,50 lei per kg. viu pînă la 9,80 lei per kg. viu.

Pentru tineretul bovin predat în perioada 1 ianuarie — 30 aprilie la calitatea I și a II-a se acordă un spor de 0,50 lei per kg. viu, peste prețurile arătate mai sus.

★
Porcii predați la greutatea vie de 90—115 kg. inclusiv se plătesc cu 9 lei per kg., cei predați la greutatea de peste 115 kg viu cu 9,50 lei/kg., iar pentru porcii „de grăsime” în greutate de peste 130 kg. viu se plătește un spor de preț de 1,50 lei/kg. viu, peste prețul de 9,50 lei/kg. viu.

Pentru porcii contractați și predați la greutatea de 90 kg. viu și peste această greutate în perioada 1 martie—30 iunie, se acordă 1 leu/kg. viu peste prețurile de mai sus.

În afara prețurilor arătate, membrii cooperativelor agricole de producție și producătorii cu gospodărie individuală care livrează porci pe bază de contract, pot cumpăra prin unitățile cooperatiei de consum la preț de stat, cite 3 kg. porumb pentru fiecare kg. porc viu livrat.

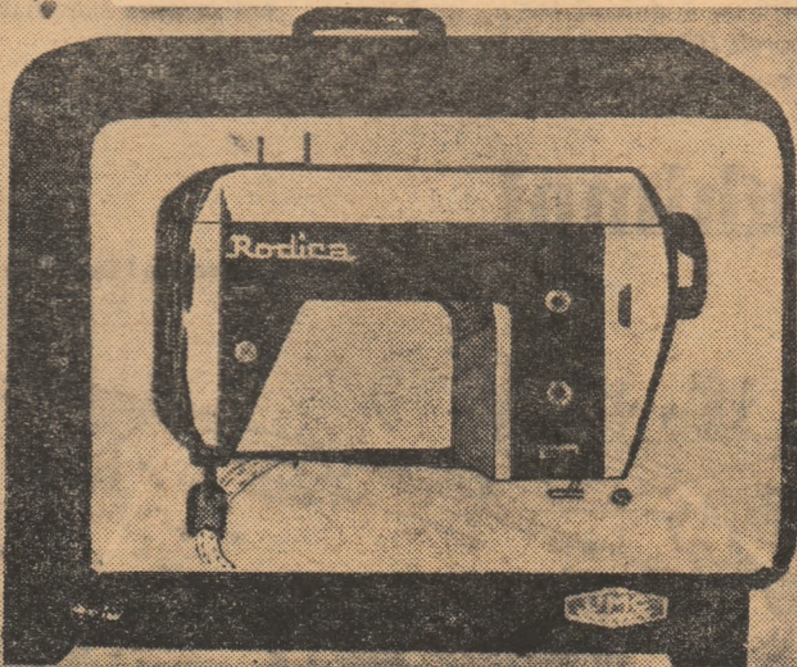
★
La încheierea contractelor de porci și de tineret bovin, producătorii pot primi avansuri fără dobîndă egale cu pînă la 45 la sută din valoarea animalelor contractate.

UMC

Cușir

PRODUCE și LIVREAZA pe bază
de repartitie și contracte

— Mașina de cusut RODICA —

— Se livrează în valize fiind transportabile
în diferite deplasări

UZINA de LACURI și

VOPSELE

TRANSILVANIA

ORADEA

CALEA CLUBULUI NR. 159
produce

și livrează pe bază de repartitie un bogat sortiment de vopsele, emailuri și lacuri pe bază de ulei și rășini sintetice, precum și pigmenți anorganici de precipitare.

liber la contractare, ca :

GALBEN DE CROM, VERDE DE CROM, ALBASTRU DE FIER, OXID NEGRU DE FIER, GALBEN DE ZINC IN DIFERITE NUANȚE DE CULORI

PLOI NEOBÎȘNUTE

Răsăritul și apusul Soarelui ori a Lunei, strălucirea minunată a Luceafărului ori licăritul stelilor îndepărtate sînt, astăzi, fenomene naturale atât de binecunoscute, încît nu mai uimesc pe nimeni. Oamenii le cunosc din timpuri străvechi și în decursul vremii au reușit să le găsească explicația.

În natură mai sînt însă multe fenomene a căror desfășurare e mai greu de înțeles și de explicat de către masele largi. Printre acestea se numără și ploile neobișnuite. Așa, de pildă, pe la începutul veacului nostru, populația din Giessen (R.F.G.) a fost uimită de o ploaie „galbenă” care a început să cadă pe neașteptate. Această ploaie colorată s-a datorat faptului că, în apropierea orașului, țărani cultivașeră suprafețe mari de rapiță, care era în perioada de înflorire. Polenul purtat de vînt a căzut pe pămînt o dată cu ploaia, colorînd-o.

O altă ploaie neobișnuită a căzut în satul Dilcopol (regiunea Vrața, Bulgaria), în vara anului 1935. De două luni, oamenii așteptau cu nerăbdare un strop de ploaie. La sfîrșitul lunii august, spre marea lor bucurie, a început o ploaie mărunță. A doua zi, aceasta s-a întesit și a început să toarne cu găleata. Curînd însă bucuria sătenilor s-a trasformat în nedumerire: din nori cădeau... pești. Fenomenul a durat numai 5—6 minute. De îndată ce a încetat ploaia, s-au repezit cu toții să culeagă peștii picați din cer. Majoritatea erau peștișori mici, dar au fost și cițiva de cite 2 kg.

„Ploile cu pești” sînt binecunoscute în Anglia, Norvegia și Suedia. Ele nu mai sînt o enigmă, deoarece știința le-a explicat. La furtuni mari, curenții de aer ascendenți trag cu ei cantități mari de apă și, în felul acesta, ajung în nori diferiți locuitori ai mărilor și oceanelor. După un timp, cînd viteza vîntului scade, aceștia cad pe pămînt.

Cel mai mult însăpămîntă însă pe oameni așa-

zisele ploii de singe. Ele sînt socotite ca semn al miniei dumnezeiești împotriva păcatelor oamenilor sau ca semn al unor nenorociri ce urmează să se abată peste muritori într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat. O asemenea ploaie a căzut cu ani în urmă într-un sat din Franța, însăpămîntînd peste măsură pe locuitorii surprinși de acest fenomen neobișnuit. De asemenea, în zona centrală a munților Alpi există un lac care — în anumite perioade ale anului, mai ales pe timp călduros — are o culoare roșie ca sîngele. Locuitorii de prin părțile locului susțin că acest lac s-ar fi format în urma unei „ploii cu singe” căzută cîndva pe acele meleaguri. Cercetînd fenomenul, oamenii de știință au stabilit că în lacul respectiv trăiesc o sumedenie de viețuitoare mici, care au proprietatea de a radia lumină. În zilele calde de vară, aceste viețuți microscopice fac fosforescentă apa lacului însingerat.

DIN VIAȚA PLANTELOR

Porumbul este o plantă minunată. Dintr-o sută de kg. de porumb boabe se pot obține: 55 kg. amidon sau 35 kg spirt sau 60 kg glucoză sau 3 kg ulei sau 30—35 kg carne și grăsimi animale.

Din vremuri străvechi, omul a simțit nevoia de a măsura timpul. În acest scop el a folosit diferite procedee. Unul dintre acestea a fost cadranel solar. În fotografie: un astfel de cadran solar din epoca romană descoperit pe teritoriul patriei noastre în comuna Cumpăna

Setea plantelor întrece cu mult pe cea a animalelor. După datele Institutului de cercetări agricole al O.N.U., pentru a obține un kg de produs uscat (de pildă boabe) este nevoie de: 500 litri apă la grâu; 700 litri apă la secara de primăvară; 400 litri apă la sfeclă de zahăr; 600 litri apă la ovăz; 280 litri apă la mei; 800 litri apă la in; 870 litri apă la lucernă.

Despre varză, se spune că bea tot atîta apă ca și un cal! Într-adevăr, în hectar de varză căpățînii, un hectar de varză absoarbe zilnic cam 100 000 litri apă, așadar, zece litri pe metrul pătrat.

Toate plantele conțin minerale. Unele sînt însă adevărate „mine vii”. Astfel, la 1 000 kg masă verde (frunze), plopul american adună circa 250 gr. zinc, iar la 1 000 kg masă verde din coada șoricelului se află strînse pînă la 4 000 gr. zinc.

Dintre toate plantele de pe pămînt, bambusul crește mai repede. Astfel, într-o anumită perioadă a vieții lui, el crește cu 40 cm. într-o noapte. Dacă ar crește în mod continuu și în același ritm, după 60 de ani el ar întrece virful muntelui Everest (8 848 m). La noi în țară, stuful poate crește și el, primăvara, cu 10—12 cm pe zi.

De regulă, ritmul de creștere depinde nu numai de specia plantei, ci și de condițiile de viață. De pildă, molidul atinge, în zona temperată, în 150 de ani, înălțimea pe care o atinge eucaliptul în 30 de ani în zona subecuatorială.

Sfaturi practice

- În camera sau în bufetul în care păstrați proviziile de alimente puneți un vas nu prea mare cu cărbuni de lemn, pisați. Vor absorbi toate mirosurile formate în interior și vor păstra bine produsele. Din timp în timp, schimbați cărbunele.
- Mirosul neplăcut care inundă locuința în timp ce se fierbe varza poate fi înlăturat dacă punem în cratiță o bucată de miez de piine învelit într-o cîrpă curată.
- Mirosul de tutun dispare din cameră dacă peste noapte lăsăm atîrnat un bureț umed.
- Dacă doriți să dați o culoare aurie super de carne, puneți în ea coji curate de ceapă atunci cînd dă în clocot.

Tînără femeie malgașă

felurite. . . . . felurite ..

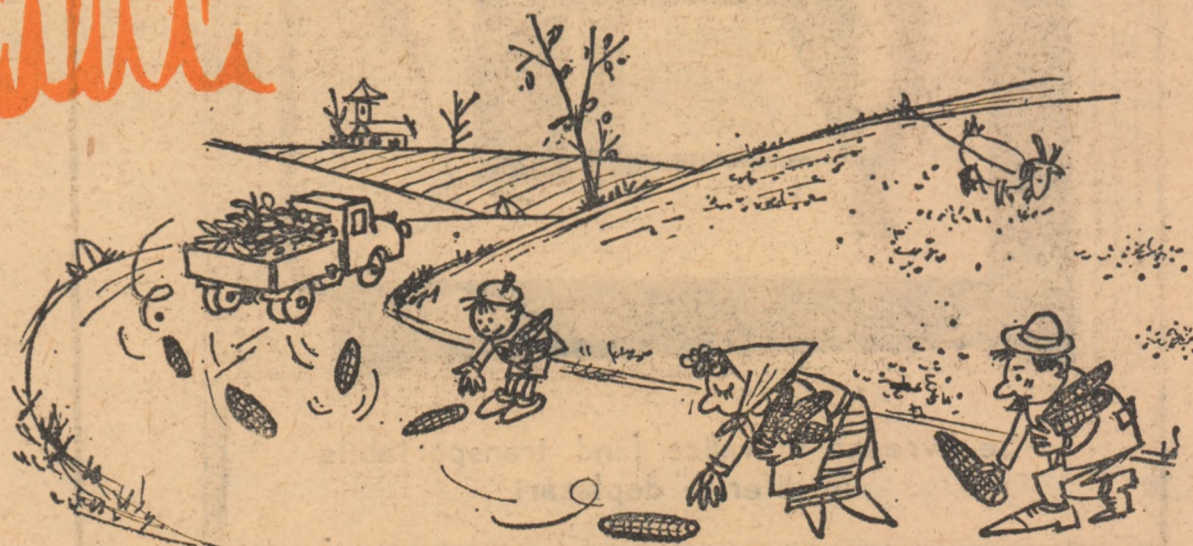
● Cercetătorul Vasil Panov de la filiala din Kostinbrod a Institutului de pomicultură din Kiustendil (R.P. Bulgaria) a reușit să obțină hibrizi viabili din meri și peri. În ultimul timp, el a obținut și hibrizi de gutui și meri, fecundînd gutuul cu un amestec de polen de cinci varietăți de meri. Fructele obținute ajung în greutate pînă la 500 g, au pulpa asemănătoare mărului, gustul acrișor și aroma gutuii.

● Cea mai veche dovadă de cultivare a cerealelor de către omul primitiv se referă aproximativ la anul 6750 î.e.n. Cele mai vechi animale domestice au fost cîinii și renii. Omul le-a domesticit cu aproximativ 18000 de ani î.e.n. Urmează oile — aproximativ cu 8 milenii î.e.n., apoi caprele și porcii (6500 î.e.n.) și, în sfîrșit, vitele cornute mari (aproximativ 5000 î.e.n.).

recunoștința unei ciute

Cu cîteva luni în urmă, soții Davrou, fermieri din Thiennes (Franța), au rămas orfan. Ei l-au hrănit cu biberonul pînă la vîrsta de două luni, apoi i-au dat drumul în pădurea din apropierea satului. Recunoscătoare, ciuta (aici în vîrstă de șase luni) nu-și uită pămîntul adoptiv și îi vizitează de fiecare săptămîină. Doamna Davrou o servește atunci cu morcovi, ciinele o latră de bucurie, toți ai casei o mîngieie. După ce își primește porția de bunățate și de alintări, ciuta o ia la goană înapoi spre pădure.

Ea nu are de ce să se teamă din partea vîntătorilor din Thiennes, deoarece aceștia cunosc povestea ciutei și o ocrotesc.

AUTO — servire! Desen de T. PALL